Amerika hallgat, Pressman visszarúg

2025 április 01. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

NEM MINDEN ARANY – A törvénymódosítás nem a homoszexuális közösségek ellen született, hanem gyermekeink védelmében.

The United States of America is silent" – írja legújabb bejegyzésében az X-en David Pressman, volt amerikai

nagykövet Magyarország alaptörvény-módosításával kapcsolatban. A mondat annyit tesz magyarul, hogy az Egyesült Államok hallgat.

Nem igazán értem, miért foglalkozik Pressman még mindig hazánk belügyeivel, talán most még kevesebb köze van hozzá, mint annak idején budapesti nagykövetként. Persze, tulajdonképpen akkor sem volt felhatalmazása a feladatai kapcsán, hogy bármi felett diszponáljon a határainkon belül:

egy nagykövet dolga ugyanis nem más, mint két ország közötti kapcsolatok fejlesztése és ápolása, illetve saját, adott idegen országban tartózkodó állampolgárainak védelme. Tüntetésekre járkálni, feljelentgetni, a belföldi politikai ellenzék, s?t a bíróság (!) képvisel?ivel kvaterkázni – ezek egyike sem szerepel általában egy külföldi kiküldetésen lév? diplomata munkaköri leírásában.

A lényeg, hogy az Egyesült Államok most „hallgat”, így pedig ebben a konkrét esetben pontosan azt teszi, amit tennie kell. Itthon azonban bizonyos körökben forrnak az indulatok egy olyan kérdésben, amit ab ovo eltorzított az ellenzék.

A pride-ot ugyanis senki nem tiltotta be. A tiltás annak a propagandának szól, amely magát a pride-ot is használta annak a lobbinak a meghonosítására, amely Nyugat-Európában és éppen az Egyesült Államokban már nagyon jól ismert.

Meggy?z?désem, hogyha idén bejelentik a felvonulást, és kulturáltan felöltöz? és viselked? emberek a szexuális kisebbségek jogait akarják képviselni, megtehetik. Csakhogy a büszkeség menete az utóbbi években nem err?l szólt, de megkockáztatom, nem is a homoszexuális emberek jogait próbálta képviselni:

egyhetes, politikával vastagon átsz?tt, reklámokkal és propagandával teli menetté duzzasztották, aminek egyébként maga a provokáció is célja volt. Ehhez pedig azoknak az embereknek, akik valóban a kisebbségük melletti kiállásukat akarták megmutatni a felvonulással, semmi köze nem volt – a módosítás így nem is nekik, ellenük szól.

De lássuk mindezt számokban: A fesztivál szervez?i honlapjukon azt írják, a közösségi fesztivál (ami mostanra egy héten át tart) „koronaékszere” maga a felvonulás, amelyhez összesen hét alprojekt kapcsolódik: adománygy?jtés, csoportok, infrastruktúra, kommunikáció, járm?vek, program, biztosítás. A résztvev?k számát is meghatározzák: míg 2010-ben és az azt követ? években tíz–tizenötezer f? vett részt a meneten, mára ez (tehát durván tizenöt év alatt) harmincötezerre n?tt. Mostanra csatlakoznak a pride-hoz cégek, nagykövetségek és különféle civil csoportok is.

Emellett a menet végét „az év legnagyobb LMBTQ-partijával ünneplik meg”, ahol négy különböz? színpadon van drag, illetve vouge show, ingyenes HIV-sz?rés, illetve tanácsadás (!). A bulinak a Budapest Park adott helyet idáig – ahová este 11-ig szül?i kísérettel vagy írásos hozzájárulással 6–18 év közöttiek is beléphetnek a házirend szerint. A résztvev?ket egyébiránt civil falu is várja, illetve el?adások, különféle rendezvények a szivárványos hét programjai között, de pluszban az esemény kamionja „Nyitottak vagyunk” szlogennel járja majd Budapest utcáit.

Életkor szerinti korlátozás a leírtak alapján nincs, ahogy egyébként az eddigi felvonulások képsorai között nem kevés – sokszor hat év alatti (!) – gyermek is felt?nt az exhibicionista menetben.

És, ha már politika… A felvonulás tele van politikai üzenetekkel, 2019-ben például az Index tudósítása szerint „a színpad el?tt kibontották a hatalmas szivárványos zászlót, amit Kövér László házelnök homofób kijelentése utáni adományokból vettek a szervez?k”. De üzentek már Polt Péternek, Tarlós Istvánnak, természetesen Orbán Viktornak is, a

meneten pedig rendre felt?nnek szocialista, DK-s, momentumos és más ellenzéki pártok képvisel?i. A támogatóik között rendre megjelenik a Transparency International, a TASZ, a Mérce és Háttér Társaság (többek között), illetve megnyitóbeszédet mondott például 2023-ban Karácsony Gergely f?polgármester, Bed? Dávid, a Momentum politikusa, illetve maga David Pressman is,

aki akkor egyenesen arról beszélt:

„Aggasztónak tartjuk azokat a jogszabályokat és politikai retorikát, többek között Magyarországon is, amelyek ellentétben állnak a diszkriminációmentesség, a nemzetközi emberi jogi törvények és az emberi méltóság elveivel,

és hozzájárulnak az LMBTQI+ közösség megbélyegzéséhez.”

Ugyanebben az évben így szóltak a tudósítások: „…Radványi Viktória, a Budapest Pride szervez?je lépett színpadra, aki egy háromhetes emberjogi programról érkezett haza az Egyesült Államokból”. Khm. Amikor arról beszélünk, hogy a USAID pénzéb?l mások mellett magyar civil szervezeteket is támogattak, hogy politikailag destabilizálják a közép-európai nemkívánatos kormányokat, például ez is a listára írható. Ugyanebben a beszédben Radványi elmondta azt is:

egy roma, illetve egy zsidó alapítvány együttm?ködésében kampányt indít a Budapest Pride azért, hogy Novák Katalin ne adjon kegyelmet széls?jobboldali terroristáknak, ne írjon alá gy?löletkelt? törvényeket és mindenkinek az elnöke legyen.

Egy rövid mondat erejéig kitérve a TASZ-ra, azaz a Társaság a Szabadságjogokért nev? szervezetre: egyik európai partnerük, a The Civil Liberties Union for Europe (Liberties) éves jelentése szerint Magyarország az EU sereghajtója a jogállamiság terén. A dokumentum szerint az ország állapota annyira leromlott, hogy ma nem vennék fel az Európai Unióba. Értik ugye? Minket már nem vennének fel, de a háborúban álló, elképeszt?en korrupt, a magyar és más kisebbségeket mindenféle eszközzel sanyargató Ukrajnát igen!

És így érünk vissza David Pressmanig, a pride utáni ellenzéki dzsemboriig, az Egyesült Államokból özönl? lobbiig, illetve oda, hogy a felvonulás ma már sokkal-sokkal több annál, mint pusztán büszkeségmenet. Nem véletlen, hogy a volt nagykövet még hamvából is visszarúg.

És végül néhány szót a gyerekekr?l: az a tételmondat, hogy ha nem akarod, hogy lássa, ne vidd oda, egész egyszer?en felháborító. Nem utolsósorban ez a tézis egészen addig az életkorig m?ködik, ameddig egy gyermek nem mehet el hétvégén délutáni programot csinálni a barátaival: tizenkét–tizenhárom éves kortól már nem nagyon tudja az anyukája vagy az apukája ilyen mértékben kontrollálni az éppen tinédzserkorban lév? gyermekei programját, mint mondjuk három–hat évesen. Ergo: ha el akar menni, el fog menni. Ett?l még persze nem válik homoszexuálissá, de sokféleképpen megélheti az aktuális lelki- és mentális állapotának függvényében azt, amit tapasztal. És, ha fizikailag nem is, a telefonon, közösségi oldalakon, a világhálón bárhol ömlik rá: ugyanez.

A történet és maga a folyamat összetett. De ami fontos: a törvénymódosítás nem a magyar homoszexuális közösségek ellen született, hanem els?sorban és mindenekel?tt a gyermekeink védelmében. Másodsorban a nagyon is tudatos nyugati gender- és politikai lobbinak – és ?k remélhet?leg magukra is veszik. Elég csak megnézni, kik tüntettek a héten az utcákon: jelent?s többségében nem a magyar szexuális kisebbségek tagjai… A sorból tényleg csak Pressman hiányzott! Már akinek hiányzik…

Ambrus-Jobbágyi Zsófia - www.magyarnemzet.hu

Ajánló